ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

Numai textele originale CEE-ONU au efect juridic în temeiul dreptului public internațional. Situația și data intrării în vigoare ale acestui regulament trebuie verificate în cea mai recentă versiune a documentului de situație CEE-ONU TRANS/WP.29/343, disponibilă la adresa: https://unece.org/status-1958-agreement-and-annexed-regulations

Regulamentul ONU nr. 26 – Dispoziții uniforme privind omologarea vehiculelor în ceea ce privește proeminențele exterioare [2022/82]

Include toate textele valabile până la:

Seria 04 de amendamente – Data intrării în vigoare: 25 septembrie 2020

CUPRINS

REGULAMENT

1. Domeniu de aplicare și scop
2. Definiții
3. Cerere de omologare
4. Omologare
5. Specificații generale
6. Specificații tipice
7. Modificarea tipului de vehicul
8. Conformitatea producției
9. Sancțiuni în cazul nerespectării conformității producției
10. Încetarea definitivă a producției
11. Denumirile și adresele serviciilor tehnice care efectuează încercările de omologare și ale autorităților de omologare de tip
12. Dispoziții tranzitorii

ANEXE

1. Comunicare privind omologarea sau extinderea sau refuzul sau retragerea omologării sau încetarea definitivă a producției unui tip de vehicul în ceea ce privește proeminențele sale exterioare în temeiul Regulamentului nr. 26
2. Dispunerea mărcilor de omologare
3. Metode de determinare a dimensiunilor proeminențelor și a interstițiilor
4. Comunicare privind omologarea, extinderea, refuzul sau retragerea omologării sau încetarea definitivă a producției unui tip de spațiu pentru bagaje, suport de schiuri sau antenă radio receptoare sau emițătoare ca unitate tehnică separată

1. DOMENIU DE APLICARE ȘI SCOP

1.1. Prezentul regulament se aplică proeminențelor exterioare ale vehiculelor din categoria M_1 ([1]). Nu se aplică dispozitivelor exterioare de vizibilitate indirectă, nici sferelor dispozitivelor de remorcare.

1.2. Scopul prezentului regulament este de a reduce riscul și gravitatea leziunilor corporale care pot fi provocate în cazul în care, în situația unei coliziuni, o persoană este lovită de caroserie sau atinge caroseria. Această dispoziție este valabilă atât pentru vehiculul oprit, cât și pentru vehiculul în mișcare.

2. DEFINIȚII

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

2.1. „Omologarea unui vehicul” înseamnă omologarea unui tip de vehicul în ceea ce privește proeminențele sale exterioare.

2.2. „Tip de vehicul” înseamnă autovehiculele care nu prezintă între ele diferențe esențiale în privința formei suprafeței exterioare sau a materialelor din care aceasta este realizată.

2.3. „Suprafață exterioară” înseamnă exteriorul vehiculului, inclusiv capota motorului, capacul de la portbagaj, portierele, aripile, acoperișul, dispozitivele de iluminare și de semnalizare luminoasă și elementele de rigidizare vizibile.

2.4. „Linia podelei” înseamnă dreapta determinată în modul următor:

În jurul unui vehicul încărcat se deplasează în mod repetat un con cu o axă verticală de înălțime nedefinită și un semiunghi de 30°, astfel încât să fie tangent, în mod constant și cât mai jos posibil, la suprafața exterioară a vehiculului. Linia podelei este locul geometric al acestor puncte de tangență. La stabilirea liniei podelei, nu se iau în considerare punctele de ridicare cu cricul, conductele de evacuare sau roțile. Decupările pentru montarea roților se consideră a fi umplute de o suprafață imaginară care prelungește fără întrerupere suprafața exterioară înconjurătoare. Pentru stabilirea liniei podelei, se iau în considerare barele de protecție de la ambele capete ale vehiculului. În funcție de fiecare vehicul, linia podelei poate trece prin punctul cel mai exterior al secțiunii barei de protecție sau prin panourile caroseriei situate sub barele de protecție. Acolo unde apar simultan două sau mai multe puncte de tangență, linia podelei este determinată de punctul de tangență inferior.

2.5. „Raza de curbură” înseamnă raza arcului unui cerc care se apropie cel mai mult de forma rotunjită a componentei în cauză.

2.6. „Vehicul încărcat” înseamnă vehiculul încărcat la masa maximă tehnic admisibilă. Vehiculele echipate cu suspensie hidropneumatică, hidraulică sau pneumatică sau cu un dispozitiv de reglare automată a înălțimii în funcție de sarcină trebuie încercate în cele mai defavorabile condiții de funcționare normală specificate de către producător.

2.7. „Margine exterioară extremă” a vehiculului înseamnă, în raport cu părțile laterale, planul paralel cu planul longitudinal median al vehiculului și tangent la marginea sa exterioară laterală și în raport cu părțile din față și spate, planul transversal perpendicular al vehiculului și tangent la marginile sale exterioare din față și din spate, fără a lua în considerare proeminențele:

2.7.1. pneurilor, în vecinătatea punctului lor de contact cu solul, și ale conexiunilor indicatoarelor de presiune ale pneurilor;

2.7.2. oricăror dispozitive antipatinare care pot fi montate pe roți;

2.7.3. dispozitivelor de vizibilitate indirectă;

([1]) Astfel cum sunt definite în Rezoluția consolidată privind construcția vehiculelor (R.E.3.), document ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.6, paragraful 2. – https://unece.org/transport/standards/transport/vehicle-regulations-wp29/resolutions

2.7.4. lămpilor indicatoare laterale de direcție, lămpilor de gabarit, lămpilor de poziție și lămpilor de staționare;

2.7.5. elementelor din părțile din față și din spate, a elementelor montate pe barele de protecție, a dispozitivelor de remorcare și a conductelor de evacuare.

2.8. „Dimensiunea proeminenței” unui element montat pe un panou înseamnă dimensiunea determinată prin metoda descrisă la punctul 2 din anexa 3 la prezentul regulament.

2.9. „Linia nominală a unui panou” înseamnă dreapta care trece prin cele două puncte reprezentate de către poziția centrului unei sfere a cărei suprafață intră în contact pentru prima oară și respectiv pentru ultima oară cu o componentă, în timpul procedurii de măsurare descrise la punctul 2.2 din anexa 3 la prezentul regulament.

2.10. „Antenă” înseamnă orice dispozitiv de transmisie și/sau recepție a semnalelor electromagnetice.

2.11. „Bară de protecție” înseamnă structura exterioară a unui vehicul situată în față sau în spate, în partea d. jos a vehiculului. Cuprinde toate structurile destinate să asigure protecția unui vehicul atunci când este implicat într-o coliziune frontală sau posterioară la viteză redusă, precum și toate elementele montate pe această structură.

2.12. „Carcasa barei de protecție” înseamnă suprafața exterioară nerigidă a unui bare de protecție, care acoperă, în general, întreaga lățime a părții din față sau din spate a unui vehicul.

3. CERERE DE OMOLOGARE

3.1. Cererea de omologare a unui tip de vehicul în ceea ce privește proeminențele sale exterioare.

3.1.1. Cererea de omologare a unui tip de vehicul în ceea ce privește proeminențele sale exterioare trebuie prezentată de către producătorul vehiculului sau de către reprezentantul său autorizat.

3.1.2. Cererea trebuie să fie însoțită de documentele menționate mai jos, în triplu exemplar:

3.1.2.1. fotografii ale părților din față, spate și laterale ale vehiculului făcute sub un unghi de 30°-45° față de planul longitudinal median vertical al vehiculului;

3.1.2.2. schițe cu dimensiunile barelor de protecție și, dacă este cazul,

3.1.2.3. desene ale unor proeminențe exterioare și, dacă este necesar, desene ale anumitor părți ale suprafeței exterioare menționate la punctul 6.9.1.

3.1.3. Un vehicul reprezentativ pentru tipul de vehicul care urmează a fi omologat trebuie prezentat serviciului tehnic responsabil de efectuarea încercărilor pentru omologare. La cererea serviciului tehnic menționat anterior trebuie, de asemenea, prezentate anumite elemente și anumite eșantioane de materiale utilizate.

3.2. Cererea de omologare, ca unități tehnice separate, pentru spații pentru bagaje, suporturi de schiuri sau antene de recepție sau emisie.

3.2.1. Cererile de omologare, ca unități tehnice separate, pentru spații pentru bagaje, suporturi de schiuri sau antene de recepție sau emisie trebuie prezentate de producătorul de autovehicule, de producătorul acestor unități tehnice sau de către reprezentantul autorizat al acestora.

3.2.2. Pentru fiecare dintre dispozitivele menționate la punctul 3.2.1, cererea de omologare trebuie însoțită de următoarele elemente:

3.2.2.1. copii în triplu exemplar ale documentelor care specifică caracteristicile tehnice ale unității tehnice independente și instrucțiunile de asamblare care trebuie să însoțească fiecare unitate tehnică vândută;

3.2.2.2. un eșantion de tip de unitate tehnică independentă. Dacă autoritatea responsabilă consideră necesar, poate solicita un eșantion suplimentar.

4. OMOLOGARE

4.1. Omologarea unui tip de vehicul în ceea ce privește proeminențele sale exterioare

4.1.1. În cazul în care tipul de vehicul prezentat pentru omologare în temeiul prezentului regulament îndeplinește cerințele de la punctele 5 și 6 de mai jos, respectivului tip de vehicul i se acordă omologarea.

4.1.2. Fiecărui tip de vehicul omologat i se atribuie un număr de omologare. Primele două cifre ale acestui număr (în prezent 03, care corespunde seriei de amendamente 03) indică seria de amendamente care conține cele mai recente modificări tehnice majore aduse regulamentului la data emiterii certificatului de omologare. Aceeași parte contractantă nu poate să atribuie același număr unui alt tip de vehicul.

4.1.3. Omologarea, extinderea, refuzul, retragerea omologării sau încetarea definitivă a producției unui tip de vehicul în temeiul prezentului regulament trebuie notificată părților la Acordul din 1958 care aplică prezentul regulament, prin intermediul unei fișe de comunicare conforme cu modelul din anexa 1 la prezentul regulament.

4.1.4. Pe fiecare vehicul conform cu un tip de vehicul omologat în temeiul prezentului regulament trebuie aplicată, în mod vizibil și într-un loc ușor accesibil, menționat în fișa de omologare, o marcă de omologare internațională care include următoarele elemente:

4.1.4.1. un cerc în interiorul căruia se află litera „E” urmată de numărul specific al țării care a acordat omologarea ([2]);

4.1.4.2. Numărul prezentului regulament, urmat de litera „R”, o liniuță și numărul de omologare în dreapta cercului astfel prevăzut la punctul 4.1.4.1 de mai sus.

4.1.5. În cazul în care vehiculul este în conformitate cu un tip de vehicul omologat în temeiul altui (altor) regulament(e) anexat(e) la acord în aceeași țară care a acordat omologarea în temeiul prezentului regulament, nu este necesară repetarea simbolului prevăzut la punctul 4.1.4.1; într-o astfel de situație, numerele și simbolurile suplimentare din toate regulamentele în temeiul cărora s-a acordat omologarea în țara care a acordat omologarea conform prezentului regulament trebuie înscrise în coloane verticale la dreapta simbolului prevăzut la punctul 4.1.4.1.

4.1.6. Marca de omologare trebuie să fie clar lizibilă și să nu poată fi ștearsă.

4.1.7. Marca de omologare trebuie înscrisă pe plăcuța cu date a vehiculului fixată de producător sau în apropierea acesteia.

4.1.8. În anexa 2 la prezentul regulament sunt prezentate exemple de dispunere a mărcilor de omologare.

4.1.9. Autoritatea de omologare de tip verifică dacă există condiții satisfăcătoare pentru asigurarea controlului efectiv al conformității producției înainte de acordarea omologării de tip.

([2]) Numerele distinctive ale părților contractante la Acordul din 1958 sunt reproduse în anexa 3 la Rezoluția consolidată privind construcția vehiculelor (R.E.3), documentul ECE/TRANS/WP.29/78/Rev. 6 –https://unece.org/transport/standards/transport/vehicle-regulations-wp29/resolutions

4.2. Omologarea ca unități tehnice separate a spațiilor pentru bagaje, a suporturilor de schiuri sau a antenelor de recepție sau emisie.

4.2.1. În cazul în care tipul de unitate tehnică separată prezentat pentru omologare în conformitate cu prezentul regulament satisface cerințele de la punctele 6.16, 6.17 și 6.18 de mai jos, omologarea trebuie acordată pentru acest tip de unitate tehnică separată.

4.2.2. Fiecărui tip de unitate tehnică separată omologat trebuie să i se atribuie un număr de omologare. Primele două cifre ale numărului (în prezent 03 corespunzând seriei de amendamente 03 care a intrat în vigoare la 23 iunie 2005) indică seria de amendamente cuprinzând cele mai recente modificări tehnice aduse regulamentului la momentul emiterii omologării. O parte contractantă nu poate atribui același număr unui alt tip de unitate tehnică.

4.2.3. Omologarea, extinderea, refuzul, retragerea omologării sau încetarea definitivă a producției unui tip de unitate tehnică în temeiul prezentului regulament trebuie notificată părților la Acordul din 1958 care aplică prezentul regulament, prin intermediul unei fișe de comunicare conforme cu modelul din anexa 4 la prezentul regulament.

4.2.4. Pe fiecare unitate tehnică conformă cu un tip de entitate tehnică omologat în conformitate cu prezentul regulament trebuie aplicată în mod vizibil, într-un loc ușor accesibil și indicat pe fișa de omologare, o marcă de omologare internațională compusă din:

4.2.4.1. un cerc, în interiorul căruia se află litera „E”, urmată de numărul distinctiv al țării care a acordat omologarea [2];

4.2.4.2. numărul prezentului regulament, urmat de litera „R”, o liniuță și numărul de omologare în dreapta cercului descris la punctul 4.2.4.1.

4.2.5. Marca de omologare trebuie să fie clar lizibilă și să nu poată fi ștearsă.

4.2.6. Marca de omologare trebuie înscrisă pe plăcuța cu date a unității tehnice fixată de producător sau în apropierea acesteia.

4.2.7. În anexa 2 la prezentul regulament sunt prezentate exemple de dispunere a mărcilor de omologare.

4.2.8. Autoritatea de omologare de tip verifică dacă există condiții satisfăcătoare pentru asigurarea controlului efectiv al conformității producției înainte de acordarea omologării de tip.

5. SPECIFICAȚII GENERALE

5.1. Când vehiculul este încărcat și are toate portierele, geamurile și capacele de acces în poziție închisă, dispozițiile din prezentul regulament nu se aplică acelor părți ale suprafeței exterioare a vehiculului care se găsesc:

5.1.1. la o înălțime mai mare de 2 m sau

5.1.2. sub linia podelei sau

5.1.3. amplasate astfel încât, atât în condiții statice, cât și în condiții de funcționare, să nu poată fi atinse de o sferă cu un diametru de 100 mm.

5.2. Suprafața exterioară a vehiculelor nu trebuie să aibă nici părți ascuțite sau tăioase, nici proeminențe îndreptate spre exterior care, din cauza formei, a dimensiunilor, a orientării sau durității lor, ar putea spori riscul sau gravitatea leziunilor corporale cauzate unei persoane lovite sau atinse de caroserie în caz de coliziune.

5.3. Suprafața exterioară a vehiculelor nu trebuie să includă componente orientate spre exterior care pot acroșa pietonii, bicicliștii sau motocicliștii.

5.4. Nicio parte proeminentă a suprafeței exterioare nu trebuie să aibă o rază de curbură mai mică de 2,5 mm. Această cerință nu se aplică părților suprafeței exterioare a căror proeminență e mai mică de 5 mm; unghiurile acestor părți orientate spre exterior trebuie, cu toate acestea, să fie netezite, cu excepția cazului în care proeminențele care rezultă sunt mai mici de 1,5 mm.

5.5. Părțile proeminente de pe suprafața exterioară, alcătuite dintr-un material a cărui duritate nu depășește 60 shore A, pot avea o rază de curbură mai mică de 2,5 mm.

Măsurarea durității trebuie efectuată pe un element montat pe vehicul. Când este imposibilă măsurarea durității prin procedeul Shore A, atunci trebuie efectuate măsurători echivalente pentru evaluare.

5.6. Dispozițiile de la punctele 5.1-5.5 se aplică în plus față de cerințele speciale de la punctul 6 de mai jos, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare acestor cerințe speciale.

6. SPECIFICAȚII TIPICE

6.1. Elemente decorative

6.1.1. Elementele decorative adăugate, care ies în afară cu peste 10 mm față de suportul lor, trebuie să se retragă, să se detașeze sau să se plieze sub acțiunea unei forțe de 10 daN, exercitată în orice direcție asupra punctului lor cel mai proeminent, într-un plan aproximativ paralel cu suprafața pe care acestea sunt montate. Aceste dispoziții nu se aplică elementelor decorative de pe grilele radiatoarelor, pentru care se aplică numai cerințele generale de la punctul 5.

Pentru a aplica forța de 10 daN, se folosește un poanson plat cu un diametru de cel mult 50 mm. Dacă nu este posibil, trebuie folosită o metodă echivalentă. După retragerea, detașarea sau plierea elementelor decorative, părțile rămase nu trebuie să fie mai mari de 10 mm. În toate cazurile, aceste proeminențe trebuie să respecte dispozițiile de la punctul 5.2. Dacă elementul decorativ este montat pe o bază, această bază trebuie considerată ca aparținând elementului respectiv, nu suprafeței care îl susține.

6.1.2. Benzile sau elementele protectoare care există pe suprafața exterioară nu sunt supuse cerințelor de la punctul 6.1.1 de mai sus; totuși, acestea trebuie să fie fixate în mod solid pe vehicul.

6.2. Farurile

6.2.1. Apărătoarele și ramele proeminente sunt admise pe faruri, cu condiția ca acestea să nu iasă în exterior cu mai mult de 30 mm față de suprafața exterioară transparentă a farului și ca raza lor de curbură să nu fie în niciun punct mai mică de 2,5 mm.

În cazul în care farul este montat în spatele unei geam suplimentar transparent, proeminența trebuie măsurată pornind de la suprafața exterioară. Proeminența trebuie determinată în conformitate cu metoda descrisă la punctul 3 din anexa 3 la prezentul regulament.

6.2.2. Farurile retractabile trebuie să corespundă dispozițiilor punctului 6.2.1 de mai sus, atât în poziția de funcționare, cât și în poziție retractată.

6.2.3. Dispozițiile de la punctul 6.2.1 de mai sus nu se aplică farurilor încorporate în caroserie sau farurilor „acoperite” de caroserie, în cazul în care acestea din urmă sunt conforme cu cerințele de la punctul 6.9.1.

6.3. Grilele și interstițiile

6.3.1. Cerințele de la punctul 5.4 nu se aplică interstițiilor dintre elementele fixe sau mobile, nici elementelor grilelor de intrare sau de ieșire a aerului și grilelor radiatorului, cu condiția ca distanța dintre două elemente consecutive să nu depășească 40 mm și ca grilele și interstițiile să aibă un rol funcțional. În cazul interstițiilor cu dimensiuni cuprinse între 25 mm și 40 mm, razele de curbură trebuie să fie de cel puțin 1 mm. Cu toate acestea, în cazul în

care distanța dintre două elemente consecutive este mai mică sau egală cu 25 mm, razele de curbură ale fețelor exterioare ale elementelor trebuie să fie de cel puțin 0,5 mm. Distanța dintre două elemente consecutive trebuie determinată în conformitate cu metoda descrisă la punctul 4 din anexa 3 la prezentul regulament.

6.3.2. Este necesar ca racordul dintre fața anterioară și fețele laterale ale fiecărui element care formează o grilă sau un interstițiu să fie rotunjit.

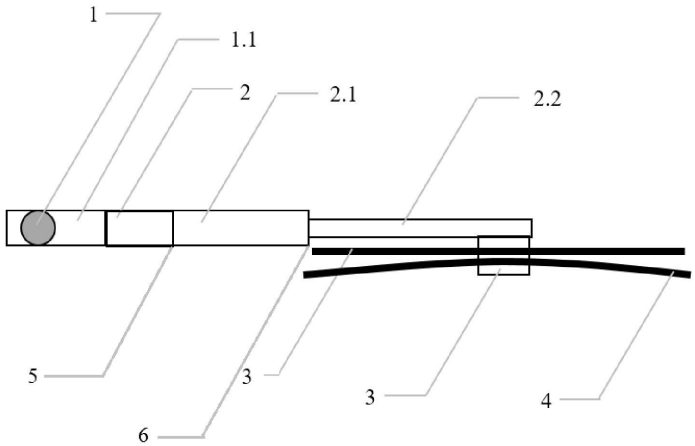
6.4. Ștergătoarele de parbriz

6.4.1. Lamelele ștergătorului de parbriz trebuie fixate astfel încât axul brațului ștergătorului (numărul 1 din figura 0) să fie acoperit de o carcasă de protecție (numărul 1.1 din figura 0) cu o rază de curbură care respectă dispozițiile de la punctul 5.4. și o extremitate având o suprafață de minimum 150 mm². Suportul (capul și partea principală, adică numerele 2 și 2.1 din figura 0) sunt proiectate cu o rază de curbură care îndeplinește cerințele de la punctul 5.4 de mai sus. În cazul unor carcase de protecție rotunjite, această suprafață, proiectată pe un plan aflat la cel mult 6,5 mm față de punctul cel mai proeminent, trebuie să fie de minimum 150 mm². Ștergătoarele de parbriz din spate și ștergătoarele farurilor trebuie să respecte aceleași cerințe.

6.4.2. Punctul 5.4. nu se aplică lamelelor ștergătoarelor (numărul 4 din figura 0), elementelor de sprijin (numărul 3 din figura 0), dacă există, suportului secundar (numărul 2.2 din figura 0), dacă există, balamalei funcționale dintre capul suportului și suport (numărul 5 din figura 0), dacă acesta există, sau racordului dintre suportul principal și suportul secundar (numărul 6 din figura 0), dacă există. Totuși, aceste elemente trebuie fabricate astfel încât să nu aibă unghiuri ascuțite sau părți ascuțite sau tăioase.

Figura 0

Exemplu de distribuție a pieselor

Legendă:

1 Brațul ștergătorului de parbriz

1.1 Carcasă de protecție

2 Capul suportului

2.1 Suport principal

2.2 Suport secundar

3 Elemente de sprijin

4 Lamelele ștergătorului de parbriz

5 Balama funcțională

6 Racord dintre suportul principal și suportul secundar

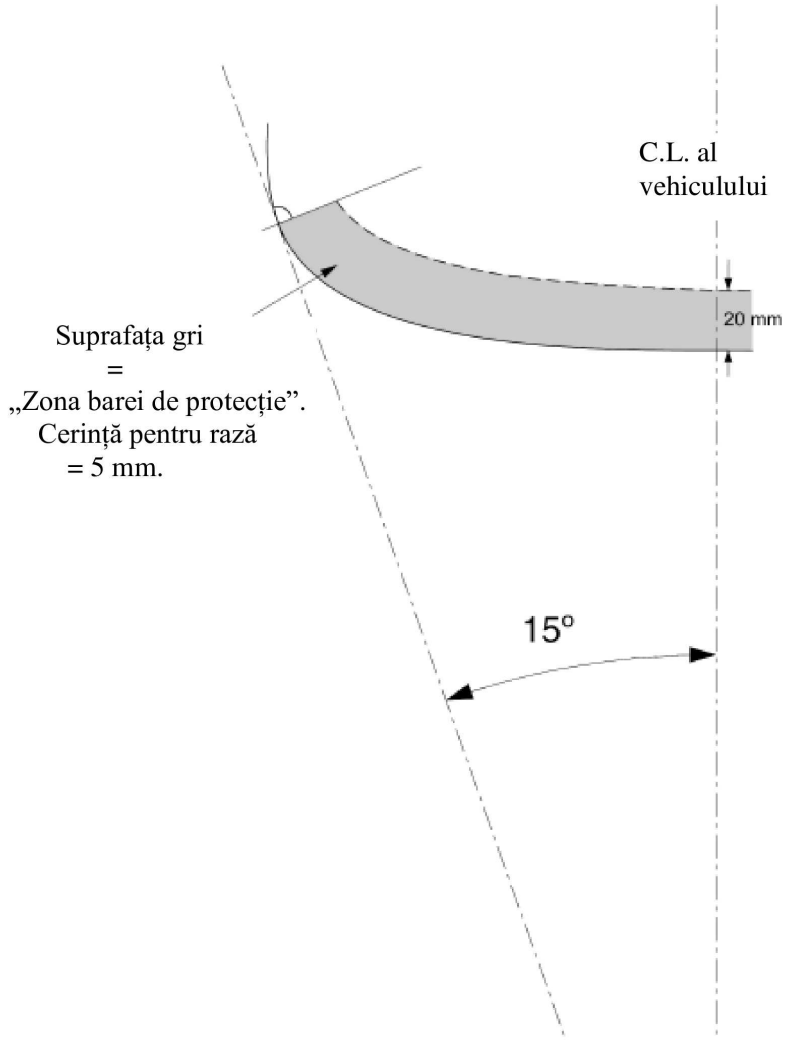
6.4.3. Respectarea dispozițiilor de la punctele 6.4.1 și 6.4.2 trebuie verificată cu ștergătoarele aflate în poziția retrasă.

6.5. Barele de protecție

6.5.1. Extremitățile laterale ale barelor de protecție trebuie îndoite spre suprafața exterioară, în scopul reducerii riscului de agățare. Această cerință este considerată satisfăcută dacă bara de protecție este retrasă sau integrată în caroserie sau dacă extremitățile barei de protecție sunt îndoite spre interior astfel încât să nu poată fi atinse de o sferă cu diametrul de 100 mm, iar dimensiunea interstițiului dintre extremitatea barei de protecție și partea cea mai apropiată din caroserie să nu depășească 20 mm.

6.5.2. În cazul în care linia barei de protecție care corespunde conturului exterior al vehiculului în proiecție verticală trece printr-o suprafață rigidă, această suprafață trebuie să aibă o rază de curbură de cel puțin 5 mm în toate punctele sale situate la mai puțin de 20 mm de conturul exterior și o rază de curbură de cel puțin 2,5 mm în toate celelalte cazuri. Prezenta dispoziție se aplică părții din suprafață care avansează de la linia conturului înspre interior cu cel mult 20 mm și care este situată între punctele tangente la linia de contur a două plane verticale care formează, fiecare, un unghi de 15° cu planul de simetrie longitudinal al vehiculului, precum și în fața acestor puncte (respectiv în spatele lor, în cazul barei de protecție din spate) (a se vedea figura 1).

Figura 1

6.5.3. Cerința de la punctul 6.5.2 nu se aplică părților barei de protecție sau celor montate pe aceasta, în special ecliselor de îmbinare și jicloarelor spălătoarelor de faruri care formează o proeminență mai mică de 5 mm; unghiurile acestor părți, orientate spre exterior, trebuie să fie netede, cu excepția cazului în care proeminențele rezultate nu sunt mai mici de 1,5 mm.

6.5.4. Cerința de la punctul 6.5.2 de mai sus nu se aplică carcasei barei de protecție. Dispozițiile de la punctul 5 din prezentul regulament rămân aplicabile.

6.6. Mânere, balamale și butoane de deschidere a ușilor, portbagajelor și capotelor; bușoane și capace de rezervoare de combustibil

6.6.1. Proeminența nu trebuie să depășească 40 mm în cazul mânerelor ușilor sau portbagajelor, respectiv 30 mm în toate celelalte cazuri.

6.6.2. Dacă mânerele ușilor laterale trebuie rotite pentru a fi acționate, atunci ele trebuie să îndeplinească una dintre următoarele două cerințe:

6.6.2.1. În cazul mânerelor care trebuie rotite într-un plan paralel față de planul ușii, extremitatea deschisă a mânerului trebuie să fie orientată către înapoi. Extremitatea acestor mânere trebuie rotită înspre înapoi în direcția planului ușii și trebuie să fie situată într-un spațiu de protecție sau într-o alveolă.

6.6.2.2. Mânerele care se rotesc spre exterior în orice direcție care nu este paralelă cu planul ușii trebuie să fie situate, în poziție închisă, într-un spațiu de protecție sau într-o alveolă. Extremitatea deschisă trebuie să fie orientată înspre spate sau în jos.

Cu toate acestea, se pot accepta mânerele care nu corespund acestor cerințe, dacă:

(a) au un mecanism independent de revenire la poziția inițială;

(b) în cazul în care mecanismele de revenire la poziția inițială nu funcționează, mânerele nu trebuie să aibă o proeminență mai mare de 15 mm;

(c) acestea satisfac, în această poziție deschisă, cerințele de la punctul 5.4; și

(d) suprafața extremității libere a acestora nu este mai mică de 150 mm^2 atunci când este măsurată la mai puțin de 6,5 mm față de punctul cel mai proeminent.

6.7. Roțile, piulițele de fixare a roților, capacele de butuc și discurile roților

6.7.1. Cerințele de la punctul 5.4 de mai sus nu se aplică acestor elemente.

6.7.2. Roțile, piulițele de fixare a roților, capacele de butuc și discurile roților nu trebuie să prezinte proeminențe ascuțite sau tăioase care să depășească suprafața exterioară a jantei. Piulițele-fluture nu sunt admise.

6.7.3. La deplasarea în linie dreaptă, nicio parte a roților, cu excepția pneurilor, situată deasupra planului orizontal care trece prin axa de rotație a roților nu trebuie să prezinte proeminențe care să depășească proiecția verticală, pe un plan orizontal, a suprafeței sau a structurii exterioare. Cu toate acestea, în cazul în care cerințele funcționale o justifică, discurile de roți care acoperă piulițele pentru roți și capacele de butuc pot depăși limitele proiecției verticale a suprafeței sau a structurii exterioare, cu condiția ca suprafața părții proeminente să aibă o rază de curbură mai mare sau egală cu 30 mm și ca proeminența să nu depășească în niciun caz 30 mm în raport cu limita proiecției verticale a suprafeței sau a structurii exterioare.

6.8. Muchiile tablelor

6.8.1. Muchiile tablelor (de exemplu, marginile jgheaburilor și glisierele ușilor culisante) sunt admise cu condiția ca acestea să fie rotunjite sau acoperite cu un element de protecție care îndeplinește dispozițiile din prezentul regulament care îi sunt aplicabile.

O muchie neprotejată este considerată rabatată dacă este pliată la aproximativ 180° sau dacă este pliată spre caroserie astfel încât să nu poată fi atinsă de o sferă cu diametrul de 100 mm.

Cerința de la punctul 5.4 de mai sus nu se aplică următoarelor muchii ale tablelor: marginii posterioare a capotei și marginii anterioare a portbagajului din spate.

Marginea posterioară a capotei include extrapolarea acestei margini la stânga și la dreapta (de exemplu, ca margine superioară a apărătorii sau ca margine a stâlpului A). Această extrapolare este limitată lateral de punctul lateral cel mai extrem al parbrizului.

6.9. Panouri de caroserie

6.9.1. Raza de curbură a pliurilor panourilor de caroserie poate fi mai mică de 2,5 mm, cu condiția de a fi cel puțin egală cu o zecime din înălțimea „H” a proeminenței, măsurată în conformitate cu metoda descrisă la punctul 1 din anexa 3 la prezentul regulament.

6.10. Deflectoarele laterale de aer sau de ploaie

6.10.1. Raza de curbură a marginilor deflectoarelor laterale care pot fi dirijate către exterior trebuie să fie mai mare sau egală cu 1 mm.

6.11. Punctele de sprijin ale cricului și conductele de evacuare

6.11.1. Punctele de sprijin ale cricului și conductele de evacuare nu trebuie iasă în afară cu mai mult de 10 mm în raport cu proiecția verticală a liniei podelei care se află vertical deasupra lor. Prin derogare de la această cerință, o conductă de evacuare poate să iasă în afară cu mai mult de 10 mm față de proiecția verticală a liniei podelei, cu condiția ca marginile ei să fie rotunjite la extremitate, raza minimă de curbură fiind de 2,5 mm.

6.12. Clapetele de admisie și de evacuare a aerului

6.12.1. Clapetele de admisie și de evacuare a aerului trebuie să satisfacă cerințele de la punctele 5.2, 5.3 și 5.4 de mai sus în toate pozițiile de utilizare.

6.13. Plafonul

6.13.1. Plafoanele rabatabile trebuie verificate doar în poziția închis.

6.13.2. Vehiculele decapotabile trebuie verificate atât cu plafonul în poziția închis, cât și cu plafonul rabatat.

6.13.2.1. Dacă plafonul este rabatat, vehiculul nu trebuie verificat în interiorul unei suprafețe imaginare formate de plafon în poziția închis.

6.13.2.2. Dacă este furnizată o husă ca echipament standard pentru acoperirea plafonului în poziție rabatată, verificarea se face cu husa montată.

6.14. Ferestre

6.14.1. Ferestrele care pivotează înspre exteriorul suprafeței exterioare a vehiculului trebuie să respecte următoarele dispoziții în toate pozițiile de folosire:

6.14.1.1. nicio margine expusă nu trebuie să fie îndreptată înspre înainte;

6.14.1.2. nicio parte a ferestrei nu trebuie să depășească marginea exterioară extremă a vehiculului.

6.15. Suporturile plăcuțelor de înmatriculare

6.15.1. Dispozitivele pentru suportul plăcilor de înmatriculare furnizate de producătorul de autovehicule trebuie să îndeplinească cerințele de la punctul 5.4 din prezentul regulament, dacă pot fi atinse de o sferă cu diametrul de 100 mm atunci când placa de înmatriculare este montată în conformitate cu instrucțiunile producătorului autovehiculului.

6.16. Spațiile pentru bagaje și suporturile de schiuri

6.16.1. Spațiile pentru bagaje și suporturile de schiuri trebuie să fie fixate de vehicul astfel încât să existe o blocare pozitivă pe cel puțin una dintre direcții, iar forțele orizontale, longitudinale și transversale care pot fi transmise să fie cel puțin egale cu capacitatea de încărcare maximă verticală a spațiului/suportului specificată de către producător. Pentru încercarea spațiului pentru bagaje sau a suportului de schiuri fixat pe vehicul conform indicațiilor producătorului, sarcinile pentru încercare nu trebuie aplicate doar într-un singur punct.

6.16.2. Suprafețele care, după instalarea suportului, pot fi atinse de o sferă cu diametrul de 165 mm nu trebuie să cuprindă părți care au o rază de curbură mai mică de 2,5 mm, în afară de cazul în care pot fi aplicate cerințele de la punctul 6.3.

6.16.3. Elementele de fixare, cum sunt șuruburile, care pot fi strânse sau slăbite fără scule, nu trebuie să aibă o proeminență mai mare de 40 mm în exteriorul suprafețelor menționate la punctul 6.16.2 de mai sus; proeminența este determinată conform metodei descrise la punctul 2 din anexa 3 la prezentul regulament, dar utilizând o sferă cu diametrul de 165 mm, în cazul în care se folosește metoda descrisă la punctul 2.2 din prezenta anexă.

6.17. Antene

6.17.1. Antenele radio de recepție și emisie trebuie montate pe vehicul astfel încât, în cazul în care extremitatea lor liberă se situează la mai puțin de 2 m deasupra solului, într-una din pozițiile de utilizare indicate de către constructorul acestora, această extremitate liberă să se afle în interiorul unei zone mărginite de planele verticale situate la 10 cm înspre interior în raport cu muchia exterioară extremă a vehiculului definită la punctul 2.7 din prezentul regulament.

6.17.2. De asemenea, antenele trebuie montate pe vehicul și, dacă este cazul, extremitățile lor libere trebuie ghidate astfel încât nicio parte a antenei să nu depășească muchia exterioară extremă a vehiculului definită la punctul 2.7 din prezentul regulament.

6.17.3. Tijele antenelor pot avea raze de curbură mai mici de 2,5 mm. Cu toate acestea, extremitățile libere ale antenelor trebuie prevăzute cu un căpăcel fix ale cărui raze de curbură nu trebuie să fie mai mici de 2,5 mm.

6.17.4. Bazele antenelor nu trebuie să iasă în afară cu mai mult de 40 mm, proeminența fiind determinată în conformitate cu metoda descrisă la punctul 2 din anexa 3 la prezentul regulament.

6.17.4.1. În situațiile în care, datorită absenței unei tije flexibile sau a unei părți din aceasta, nu este posibil să se identifice baza antenei, se presupune că această cerință este îndeplinită dacă, după aplicarea, cu ajutorul unui poanson plat cu diametrul de cel mult 50 mm, a unei forțe orizontale de cel mult 50 daN în direcția înainte și înapoi asupra celor mai proeminente părți ale antenei:

(a) antena se îndoaie către suport și nu iese în relief cu mai mult de 40 mm sau

(b) antena se rupe, iar partea rămasă a antenei nu prezintă părți tăioase sau periculoase cu care sfera de 100 mm ar putea intra în contact și nu iese în relief cu mai mult de 40 mm.

6.17.4.2. Punctele 6.17.4 și 6.17.4.1 de mai sus nu se aplică antenelor situate în spatele planului vertical transversal care trece prin punctul „R” al conducătorului vehiculului, cu condiția ca proeminența maximă a antenei, inclusiv carcasa acesteia, să nu depășească 70 mm atunci când este determinată în conformitate cu procedura prezentată la punctul 2 din anexa 3 la prezentul regulament.

Dacă antena este situată în spatele planului vertical menționat, dar are proeminența mai mare de 70 mm, se aplică punctul 6.17.4.1 de mai sus, utilizând o dimensiune limită a proeminenței de 70 mm în loc de 40 mm.

6.18. Instrucțiuni de asamblare

6.18.1. Odată recepționate ca unități tehnice separate, spațiile pentru bagaje, suporturile pentru schiuri, antenele radio de recepție și emisie nu pot fi oferite spre vânzare, vândute sau cumpărate fără a fi însoțite de instrucțiunile de asamblare. Instrucțiunile de asamblare trebuie să fie suficient de precise pentru ca piesele recepționate să poată fi montate pe vehicul astfel încât cerințele corespunzătoare de la punctele 5 și 6 de mai sus să poată fi respectate. Pozițiile de folosire trebuie indicate în special pentru antenele telescopice.

7. MODIFICAREA TIPULUI DE VEHICUL

7.1. Orice modificare a unui tip de vehicul existent trebuie notificată autorității de omologare de tip care a acordat omologarea tipului de vehicul respectiv. Apoi, autoritatea de omologare de tip poate:

(a) să decidă, cu consultarea producătorului, acordarea unei noi omologări sau

(b) să aplice procedura prevăzută la punctul 7.1.1 (revizuire) și, dacă este cazul, procedura prevăzută la punctul 7.1.2 (extindere).

7.1.1. Revizuire

În cazul în care datele înregistrate în dosarul informativ au suferit modificări, iar autoritatea de omologare consideră că este puțin probabil ca modificările respective să aibă un efect negativ semnificativ și că, în orice caz, vehiculul respectă în continuare cerințele, modificarea este considerată „revizuire”.

Într-un astfel de caz, autoritatea de omologare emite paginile revizuite din dosarul informativ, după caz, marcând fiecare pagină revizuită pentru a indica în mod clar natura modificării și data noii emiteri. Această cerință se consideră îndeplinită și de o versiune consolidată, actualizată a dosarului informativ, însoțită de o descriere detaliată a modificării.

7.1.2. Extindere

Modificarea este desemnată ca fiind o „extindere” dacă, pe lângă modificarea elementelor specifice înregistrate în dosarul informativ,

(a) sunt necesare noi inspecții sau încercări sau

(b) s-au modificat orice fel de informații din documentul de comunicare (cu excepția anexelor la aceasta) sau

(c) s-a solicitat omologarea unei serii ulterioare de amendamente după intrarea sa în vigoare.

7.2. Confirmarea sau refuzul omologării, cu specificarea modificărilor, trebuie comunicată prin procedura prevăzută la punctul 4.3 de mai sus părților la acord care aplică prezentul regulament. În plus, cuprinsul dosarului de omologare anexat la documentul de comunicare trebuie modificat în consecință, pentru a reflecta data celei mai recente revizuiri sau extinderi.

8. CONFORMITATEA PRODUCȚIEI

8.1. Vehiculul (unitatea tehnică) omologat(ă) în conformitate cu prezentul regulament trebuie să fie fabricat(ă) astfel încât să fie conform(ă) cu tipul omologat prin satisfacerea cerințelor de la punctele 5 și 6 de mai sus.

8.2. Pentru a verifica îndeplinirea cerințelor prevăzute la punctul 8.1 de mai sus, trebuie efectuate controale corespunzătoare ale producției.

8.3. În special, titularul omologării trebuie:

8.3.1. să asigure existența unor proceduri pentru controlul eficient al calității produselor;

8.3.2. să aibă acces la echipamentul de control necesar verificării conformității pentru fiecare tip omologat;

8.3.3. să se asigure că rezultatele încercărilor sunt înregistrate și că documentele respective rămân disponibile pentru o perioadă care trebuie stabilită de comun acord cu autoritatea de omologare de tip;

8.3.4. să analizeze rezultatele fiecărui tip de încercare pentru a verifica și asigura stabilitatea caracteristicilor produsului, luând în considerare toleranțele admisibile ale unei producții industriale;

8.3.5. să se asigure că pentru fiecare tip de produs se efectuează cel puțin încercările prevăzute în anexa 3 la prezentul regulament;

8.3.6. să asigure faptul că orice eșantioane sau orice piese de încercare care demonstrează neconformitatea cu tipul de încercare avut în vedere determină o nouă eșantionare și o nouă încercare. Trebuie luate toate măsurile necesare pentru a restabili conformitatea producției respective.

8.4. Autoritatea de omologare de tip care a acordat omologarea poate verifica, în orice moment, metodele de control al conformității aplicabile fiecărei unități de producție.

8.4.1. Cu ocazia fiecărei inspecții, inspectorului extern trebuie să i se prezinte rapoartele de încercare și de control al producției.

8.4.2. Inspectorul poate alege, prin sondaj, eșantioane care vor face obiectul încercărilor în laboratorul producătorului. Numărul minim de eșantioane poate fi determinat în funcție de rezultatele verificării efectuate de producător.

8.4.3. Atunci când nivelul de calitate pare nesatisfăcător sau când pare necesară verificarea valabilității încercărilor realizate în conformitate cu punctul 8.4.2 de mai sus, inspectorul trebuie să selecteze eșantioane care urmează să fie trimise la serviciul tehnic care a efectuat încercările de omologare de tip.

8.4.4. Autoritatea de omologare de tip poate efectua orice încercare prevăzută în prezentul regulament.

8.4.5. Frecvența normală a inspecțiilor autorizate de autoritatea de omologare este de o inspecție la doi ani. În cazul în care, în cursul uneia dintre aceste inspecții, sunt constatate rezultate negative, autoritatea competentă se asigură că sunt luate toate dispozițiile necesare pentru restabilirea conformității producției cât mai rapid posibil.

9. SANCȚIUNI ÎN CAZUL NERESPECTĂRII CONFORMITĂȚII PRODUCȚIEI

9.1. Omologarea acordată unui tip de vehicul în temeiul prezentului regulament poate fi retrasă în cazul în care cerințele specificate la punctul 8.1 de mai sus nu sunt respectate.

9.2. Dacă una dintre părțile la acord care aplică prezentul regulament retrage o omologare acordată anterior, partea respectivă trebuie să informeze de îndată în acest sens celelalte părți contractante care aplică prezentul regulament, prin intermediul unui fișe de comunicare conforme cu modelul din anexa 1 la prezentul regulament.

10. ÎNCETAREA DEFINITIVĂ A PRODUCȚIEI

În cazul în care titularul omologării încetează în întregime fabricarea tipului omologat în conformitate cu prezentul regulament, acesta trebuie să informeze în acest sens autoritatea de omologare de tip care a acordat omologarea. La primirea comunicării în cauză, autoritatea informează celelalte părți la acordul din 1958 care aplică prezentul regulament, prin intermediul unei fișe de comunicare conforme cu modelul din anexa 1 la prezentul regulament.

11. DENUMIRILE ȘI ADRESELE SERVICIILOR TEHNICE CARE EFECTUEAZĂ ÎNCERCĂRILE DE OMOLOGARE ȘI ALE AUTORITĂȚILOR DE OMOLOGARE DE TIP

Părțile la Acord care aplică prezentul regulament comunică Secretariatului General al Organizației Națiunilor Unite denumirile și adresele serviciilor tehnice care efectuează încercările de omologare, precum și ale autorităților de omologare de tip care acordă omologarea și cărora trebuie să li se trimită certificatele, emise în alte țări, care atestă omologarea sau refuzul sau retragerea omologării.

12. DISPOZIȚII TRANZITORII

12.1. Începând cu data oficială a intrării în vigoare a seriei 02 de amendamente, niciuna dintre părțile contractante care aplică prezentul regulament nu poate refuza acordarea de omologări de tip în temeiul prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 02 de amendamente.

12.2. Începând cu 24 de luni de la data intrării în vigoare a seriei 02 de amendamente, părțile contractante care aplică prezentul regulament acordă omologări de tip numai în cazul în care tipul de vehicul care urmează să fie omologat îndeplinește cerințele prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 02 de amendamente.

12.3. Începând cu 36 de luni de la data intrării în vigoare a seriei 02 de amendamente, omologările existente în temeiul prezentului regulament încetează să fie valabile, cu excepția celor acordate pentru tipurile de vehiculele conforme cu cerințele prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 02 de amendamente.

12.4. Începând cu data oficială de intrare în vigoare a seriei 03 de amendamente, nicio parte contractantă care aplică prezentul regulament nu poate refuza acordarea omologării în temeiul prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 03 de amendamente.

12.5. Începând cu 24 luni de la data intrării în vigoare a seriei 03 de amendamente, părțile contractante care aplică prezentul regulament acordă omologări numai în cazul în care tipul de vehicul care urmează să fie omologat îndeplinește cerințele prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 03 de amendamente.

12.6. Până la expirarea perioadei de 48 de luni de la data intrării în vigoare a seriei 03 de amendamente la prezentul regulament, nicio parte contractantă care aplică prezentul regulament nu poate refuza acordarea unei omologări naționale de tip unui vehicul omologat în temeiul seriei precedente de amendamente la prezentul regulament.

12.7. Începând cu 48 de luni de la intrarea în vigoare a seriei 03 de amendamente la prezentul regulament, părțile contractante care aplică prezentul regulament pot refuza prima înmatriculare națională (prima punere în circulație) a unui vehicul care nu îndeplinește cerințele seriei 03 de amendamente la prezentul regulament.

12.8. Începând cu data oficială de intrare în vigoare a seriei 04 de amendamente, nicio parte contractantă care aplică prezentul regulament nu poate refuza acordarea unei omologări în temeiul prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 04 de amendamente.

12.9. Începând cu 1 septembrie 2022, părțile contractante care aplică prezentul regulament nu mai au obligația de a accepta omologările care au fost emise pentru prima dată după 1 septembrie 2022 în temeiul seriilor precedente de amendamente.

12.10. Părțile contractante care aplică prezentul regulament trebuie să accepte în continuare omologările de tip acordate care au fost emise pentru prima dată înainte de 1 septembrie 2022 în temeiul seriilor precedente de amendamente la prezentul regulament.

12.11. Părțile contractante care aplică prezentul regulament nu pot refuza acordarea de omologări de tip sau de extinderi ale unor astfel de omologări în temeiul niciunei serii precedente de amendamente la prezentul regulament.

ANEXA 1

Comunicare

[format maxim: A4 (210 × 297 mm)]

emisă de către: denumirea serviciului administrativ:
.....
.....
.....

privind (2): acordarea omologării
extinderea omologării
refuzul omologării
retragerea omologării
încetarea definitivă a producției

unui tip de vehicul în ceea ce privește proeminențele sale exterioare, conform Regulamentului nr. 26.

Numărul omologării ..... Numărul extinderii .....

1. Denumirea comercială sau marca dispozitivului.....

2. Tipul de vehicul.....

3. Denumirea și adresa producătorului.....

4. Denumirea și adresa reprezentantului producătorului, dacă este cazul .....
.....

5. Vehicul prezentat pentru omologare la .....

6. Serviciul tehnic responsabil cu încercările de omologare
.....

7. Data raportului întocmit de serviciul respectiv .....

8. Numărul raportului emis de serviciul respectiv.....

9. Omologare acordată/refuzată/extinsă/retrasă [2]

10. Motivul (motivele) extinderii omologării (dacă este cazul): .....
.....

11. Amplasarea mărcii de omologare pe vehicul .....

12. Locul.....

(1) Număr de identificare a țării care a acordat/refuzat/retras omologarea (a se vedea dispozițiile privind omologarea din regulament).
(2) A se tăia mențiunile inutile.

13. Data .....

14. Semnătura .....

15. Lista documentelor depuse la serviciul administrativ care a acordat omologarea și care poate fi obținută la cerere se anexează la prezenta comunicare.

ANEXA 2

Dispunerea mărcilor de omologare

MODELUL A

(a se vedea punctele 4.1.4 și 4.2.4 din prezentul regulament)

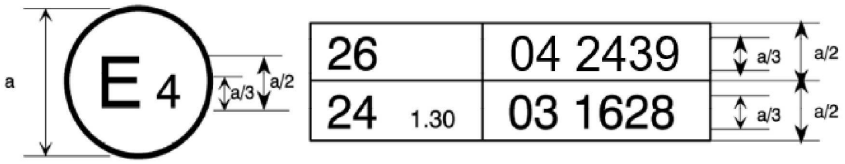

a = min. 8 mm

Marca de omologare de mai sus, aplicată pe un vehicul, arată că tipul respectiv de vehicul a fost omologat în Țările de Jos (E 4), în temeiul Regulamentului ONU nr. 26, cu numărul de omologare 042439. Primele două cifre ale numărului de omologare indică faptul că Regulamentul ONU nr. 26 includea deja seria 04 de amendamente la momentul acordării omologării.

MODELUL B

(a se vedea punctul 4.1.5 din prezentul regulament)

a = min. 8 mm

Marca de omologare de mai sus, aplicată pe un vehicul, arată că tipul respectiv de vehicul a fost omologat în Țările de Jos (E 4), în temeiul Regulamentului ONU nr. 26 și al Regulamentului ONU nr. 24 ([1]). Primele două cifre ale numărului de omologare indică faptul că, la datele la care s-au acordat omologările în cauză, Regulamentul ONU nr. 26 includea seria 04 de amendamente, iar Regulamentul ONU nr. 24 includea deja seria 03 de amendamente.

([1]) Al doilea număr de regulament figurează doar cu titlu de exemplu.

ANEXA 3

Metode de determinare a dimensiunilor proeminențelor și interstițiilor

1. Metodă de determinare a înălțimii proeminențelor formate de pliurile panourilor caroseriei

1.1. Înălțimea H a unei proeminențe se determină grafic în raport cu circumferința unui cerc cu diametrul de 165 mm, tangent interior la patru contururi exterioare ale suprafeței exterioare a părții supuse verificărilor.

1.2. Înălțimea H este valoarea maximă a distanței, măsurată pe o dreaptă care trece prin centrul cercului cu diametrul de 165 mm, dintre circumferința acestui cerc și conturul exterior al proeminenței (a se vedea figura 1).

1.3. Dacă proeminența are o astfel de formă încât o porțiune a conturului exterior al „suprafeței exterioare" a părții examinate nu poate fi atinsă la exterior de un cerc cu diametrul de 100 mm, se consideră că conturul suprafeței în acest loc corespunde porțiunii circumferinței cercului cu diametrul de 100 mm cuprinsă între punctele care sunt tangente la conturul exterior (a se vedea figura 2).

1.4. Producătorul trebuie să prezinte desene cu secțiunile care trebuie efectuate prin suprafața exterioară pentru a permite determinarea înălțimii proeminențelor prin metoda menționată anterior.

2. Metodă de determinare a dimensiunii proeminenței formate de componentă montată pe o suprafață exterioară

2.1. Dimensiunea proeminenței unei componente montate pe o suprafață convexă poate fi determinată direct sau prin trimitere la un desen al unei secțiuni corespunzătoare a componentei în poziția montată.

2.2. Dacă dimensiunea proeminenței unei componente montate pe o suprafață care nu este convexă nu poate fi determinată prin simplă măsurare, atunci trebuie determinată prin variația maximă a distanței între centrul unei sfere cu un diametru de 100 mm și linia nominală a panoului, atunci când sfera se deplasează deasupra respectivei componente, rămânând totodată în contact constant cu aceasta. În figura 3 este prezentat un exemplu de utilizare a acestui procedeu.

3. Metodă de determinare a proiecției vizierelor și ramelor farurilor

3.1. Proeminența în raport cu suprafața exterioară a farului trebuie măsurată orizontal din punctul de tangență al unei sfere cu diametrul de 100 mm, astfel cum se indică în figura 4.

4. Metodă de determinare a dimensiunii unui interstițiu sau a spațiului dintre elementele unei grile

4.1. Dimensiunea unui interstițiu sau a spațiului dintre elementele unei grile se determină măsurând distanța dintre două plane care trec prin punctele de tangență ale sferei și care sunt perpendiculare pe dreapta care unește aceste puncte. Figurile 5 și 6 prezintă exemple de utilizare a acestui procedeu.

Figura 1

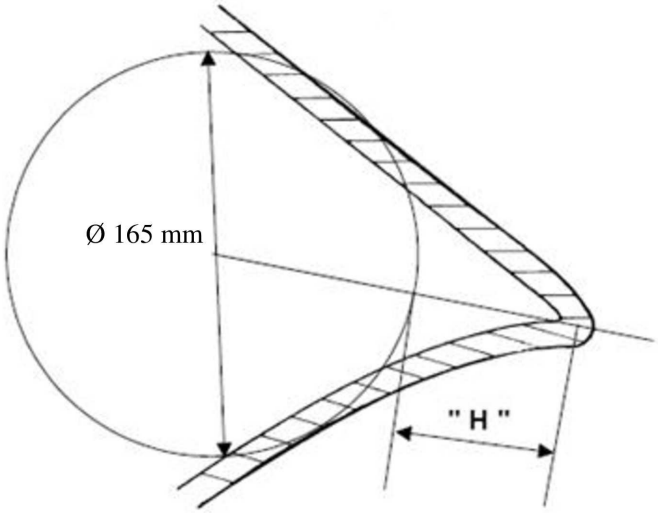

Figura 2

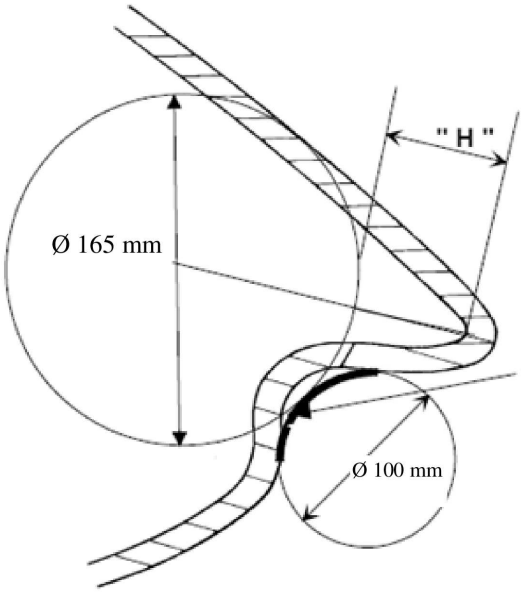

Figura 3

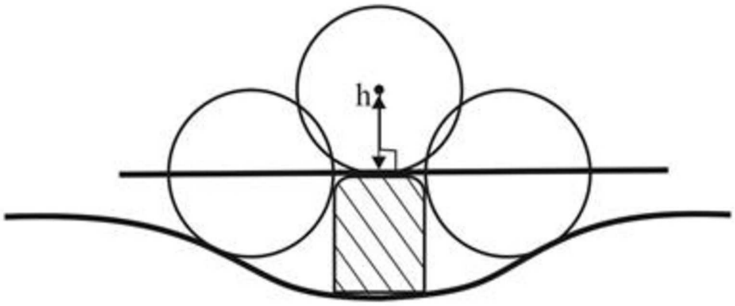

Figura 4

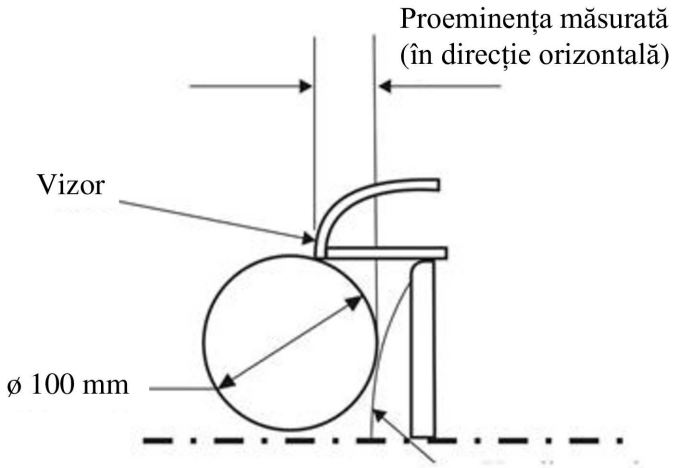

Figura 5

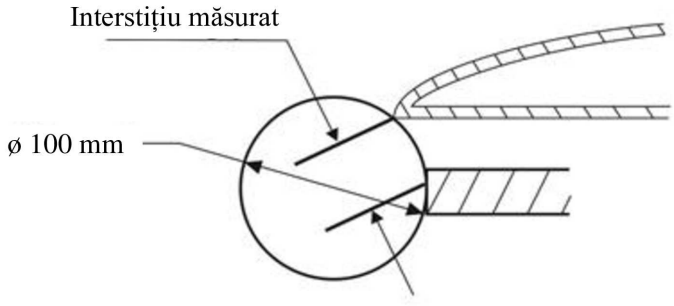
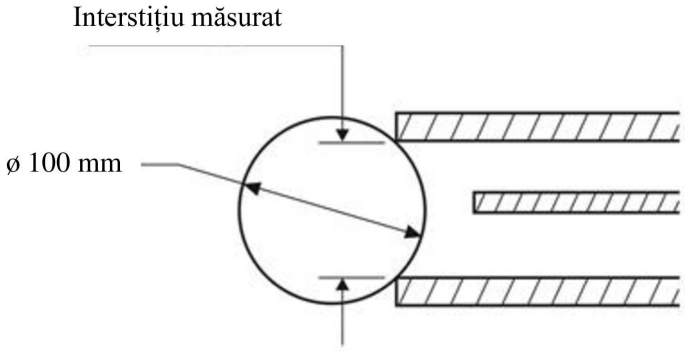

Figura 6

ANEXA 4

Comunicare

[format maxim: A4 (210 × 297 mm)]

emisă de către: denumirea serviciului administrativ:
……
……
……

privind (2): acordarea omologării
extinderea omologării
refuzul omologării
retragerea omologării
încetarea definitivă a producției

unui tip de spațiu pentru bagaje, suport de schiuri sau antenă radio receptoare sau emițătoare ca unitate tehnică separată [2]

Numărul omologării …… Numărul extinderii ……

1. Marcă sau denumire comercială: ……

2. Tip: ……

3. Denumirea și adresa producătorului: ……
……

4. Denumirea și adresa reprezentantului producătorului, dacă este cazul: ……
……

5. Caracteristicile unității tehnice separate: ……

6. Restricții de utilizare, dacă este cazul, și instrucțiuni de asamblare: ……

7. Eșantion necesar pentru omologarea unei unități tehnice separate prezentat la: ……

8. Serviciul tehnic responsabil cu efectuarea încercărilor de omologare: ……

9. Data raportului emis de serviciul respectiv: ……

10. Numărul raportului emis de serviciul respectiv: ……

11. Omologarea a fost acordată/refuzată/extinsă/retrasă [2] pentru spațiul (spațiile) pentru bagaje, suportul (suporturile) de schiuri, antena (antenele) radio receptoare sau emițătoare ca unitate (unități) tehnică (tehnice) separată (separate) [2]

12. Locul: ……

(1) Număr de identificare a țării care a acordat/refuzat/retras omologarea (a se vedea dispozițiile privind omologarea din regulament).
(2) A se tăia mențiunile inutile.

13. Data: .....

14. Semnătura: .....

15. Lista documentelor depuse la autoritatea de omologare de tip care a acordat omologarea și care poate fi obținută la cerere se anexează la prezenta comunicare.